

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

13.12.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przepis art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT ma zastosowanie także do nagród finansowych, które będą zdobyte w zawodach sportowych przez podatnika prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą, wyrok WSA w Kielcach z 25 listopada 2021 r., sygn. I SA/Ke 458/21 _____ 3

Prawo do odliczenia VAT z faktur dotyczących opłat leasingowych samochodu osobowego w tej części, w której samochód jest przedmiotem dalszego oddania w najem (tj. w 60%), wyrok WSA w Gliwicach z 6 grudnia 2021 r., sygn. I SA/GI 1303/21 _____ 3

Przepis art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT ma zastosowanie także do nagród finansowych, które będą zdobyte w zawodach sportowych przez podatnika prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą, wyrok WSA w Kielcach z 25 listopada 2021 r., sygn. I SA/Ke 458/21

Zgodzić należy się z poglądem, że do nagród finansowych, które będą zdobyte w zawodach sportowych przez podatnika prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą, znajdzie zastosowanie art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT. Przepis ten nie zawiera bowiem w swej treści ograniczenia, które uniemożliwiłoby objęcie jego zakresem osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

Komentarz eksperta

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest ocena możliwości zastosowania 10% zryczałowanego PIT z tytułu nagród w konkursach/akcjach sprzedaży premii dla wygranych uzyskiwanych przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą.

WSA w Kielcach opowiedział się za uprawnieniem do zastosowania takiej formy opodatkowania dla osób prowadzących działalność gospodarczą i uzyskujących nagrody w jej ramach. Nie jest to pierwszy tego typu wyrok. Podobne stanowisko zajął także np. NSA w wyroku z 16 kwietnia 2021 r. (sygn. akt II FSK 3346/18). Argumentacja zawarta w tych orzeczeniach opiera się na twierdzeniu, iż art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT nie zawiera w swej treści wprost wyłączenia dla możliwości jego zastosowania dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, stąd nie powinno się czynić wyłączenia względem takich osób.

Niemniej jednak organy podatkowe oraz część składów orzekających sądów administracyjnych stoi na odmiennym stanowisku (zob. np. wyrok NSA z 1 grudnia 2020 r., sygn. akt II FSK 1996/18), odmawiając osobom prowadzącym działalność gospodarczą prawa do stosowania takiej formy opodatkowania.

Wydaje się, iż stanowisko przyjęte przez WSA w Kielcach nie zasługuje na aprobatę. W świetle ukształtowanej wykładni prawa podatkowego szczególne regulacje dotyczące opodatkowania form promocji takich jak sprzedaż premiowa czy konkursy, powinny znaleźć zastosowanie do przychodów kwalifikowanych jako przychody z innych źródeł. Wskazuje się, iż z regulacji ustawy PIT wynika, iż przychody ze źródła działalności gospodarczej powinny być opodatkowane na zasadach określonych w art. 27 albo w art. 30c ustawy PIT, albo też na zasadach ustanowionych w ustawie o zryczałowanym podatku dochodowym od osób fizycznych. Brak jest natomiast odwołania do art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT. Stąd, należałoby konsekwentnie twierdzić, iż omawiane zasady nie znajdują zastosowania względem przychodów kwalifikowanych jako przychody z działalności gospodarczej.

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

Prawo do odliczenia VAT z faktur dotyczących opłat leasingowych samochodu osobowego w tej części, w której samochód jest przedmiotem dalszego oddania w najem (tj. w 60%), wyrok WSA w Gliwicach z 6 grudnia 2021 r., sygn. I SA/GI 1303/21

Podatnik wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji w sprawie odliczenia VAT od opłat leasingowych dotyczących samochodu osobowego, wykorzystywanego zarówno do działalności gospodarczej jak i do celów prywatnych. Podatnik nie prowadzi ewidencji przebiegu pojazdu oraz nie złożył informacji VAT-26. W ramach grupy spółek do której należy, podnajmuje przedmiotowy samochód spółkom powiązanim, które korzystają z niego w 60% jego całkowitego wykorzystania (podobnie ustalono proporcję czynszu za najem do wartości miesięcznej raty leasingowej). W pozostałym zakresie samochód wykorzystywany jest przez samego podatnika do celów jego działalności gospodarczej oraz do celów prywatnych, w tzw. użytku mieszanym.

Podatnik stanął na stanowisku, iż jest uprawniony do odliczenia całości podatku VAT naliczonego wynikającego z faktur leasingowych w tej części, w której samochód osobowy jest przedmiotem dalszego oddania w czynności opodatkowane (tj. w 60%). Zaś w pozostałej części (tj. 40%) jest uprawniony do odliczenia 50% VAT. DKIS w interpretacji indywidualnej z 9 lipca 2021 r. (sygn. 0111-KDIB3-1.4012.366.2021.5.ICZ) uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. W uzasadnieniu organ wskazał, iż przepisy ustawy VAT przewidują możliwość pełnego odliczenia VAT związanego z samochodem, w sytuacji gdy jest on wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika. Podatnik zaskarżył niniejszą interpretację do WSA w Gliwicach.

WSA w Gliwicach przychylił się do stanowiska organu i oddalił skargę. W uzasadnieniu wskazał iż, przepisy ustawy VAT w zakresie odliczania VAT związanego z samochodami są wystarczająco precyzyjne. Podatnik natomiast nie wykorzystuje samochodu wyłącznie w celach jego wynajmu (działalności gospodarczej), gdyż jest również wykorzystywany w celach prywatnych oraz w ramach pozostałej działalności gospodarczej, dlatego nie można uznać, że podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia 100% VAT w jakiegokolwiek części.

Komentarz eksperta

W niniejszej sprawie podatnik zaproponował wykładnię dotyczącą odliczenia VAT, która dążyłaby do urealnienia proporcji odliczenia podatku do rzeczywiście występujących czynności opodatkowanych. W ten sposób wypełnione zostałyby ogólne założenia konstrukcyjne podatku VAT związane z jego neutralnością. W części, w jakiej podatnik samochód wykorzystuje do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na wynajmie (czynności opodatkowanej VAT) zachowałby prawo do pełnego odliczenia VAT. Zaś w pozostałej części, w której korzystanie z samochodu polegało na użytku mieszanym, korzystałaby z możliwości odliczenia 50% VAT.

Niemniej jednak, zarówno DKIS jak i WSA w Gliwicach nie zgodzili się z interpretacją podatnika.

W przypadku wydatków związanych z samochodami zasadą jest, iż kwota podatku naliczonego wynosi 50% kwoty VAT wynikającej z otrzymanej faktury. Wyjątkiem od tej zasady jest prawo do odliczenia 100% VAT w enumeratywnie wymienionych przypadkach, z których jeden to fakt wykorzystania pojazdu wyłącznie do działalności gospodarczej. Dodatkowo, w tym celu konieczne jest spełnienie określonych warunków, m.in. w zakresie prowadzenia ewidencji przebiegu. Omawiane regulacje wprowadzają pewne uproszczenie, które pozwala na rozliczenie podatku VAT w przypadku samochodu w tzw. użytku mieszanym, modyfikując przy tym ogólną zasadę prawa do odliczenia w zakresie w jakim towary lub usługi wykorzystywane są do czynności opodatkowanych przez podatnika.

WSA w Gliwicach podążył rygorystyczną drogą wskazując, że decydujące znaczenie ma sposób wykorzystania pojazdu, a dla pełnego odliczenia VAT konieczne jest wykorzystanie pojazdu w 100% w działalności gospodarczej. W sprawie podatnika nie uległo natomiast wątpliwości, że w pewnej części pojazd jest używany do celów prywatnych.

W mojej ocenie, sposób wykładni przedstawiony przez podatnika jest słuszny z racjonalnego punktu widzenia oraz realizowałby w pełniejszym zakresie zasady dotyczące prawa do odliczenia podatku VAT. Niemniej jednak, wydaje się, że rozliczenia VAT z faktur leasingowych w zaproponowany sposób, wymagałyby zmiany obowiązujących przepisów ustawy VAT.

KONRAD SZYMALA
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zasady rozliczania na gruncie ustawy CIT umowy faktoringu niewłaściwego, wyrok NSA z 3 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 592/19	6
Zasady ustalania wysokości kosztu uzyskania przychodów z tytułu otrzymywanych spłat nabytych wierzytelności, wyrok NSA z 2 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 568/19	6
W stanie prawnym przed dniem 1 stycznia 2018 r. wierzytelności odpisane jako nieściągalne lub wierzytelności umorzone należało zaliczać do kosztów uzyskania przychodów w kwotach brutto (z podatkiem VAT), wyrok NSA z 2 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 696/19	6
Wykładni art. 6 ust. 1 pkt 10a ustawy CIT należy dokonywać kierując się prowsólnotową wykładnią i zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego, wyrok NSA z 1 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 2965/18	6
Kwestia zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT w przypadku odpłatnego udostępniania samochodów na rzecz innych podmiotów, wyrok WSA w Warszawie z 30 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 565/21	7
Skutki podatkowe w PIT związane z odkupieniem przez dom maklerski certyfikatów inwestycyjnych nabytych w drodze darowizny, wyrok NSA z 30 listopada 2021 r., sygn. II FSK 618/19	7

Zasady rozliczania na gruncie ustawy CIT umowy faktoringu niewłaściwego, wyrok NSA z 3 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 592/19

Z wniosku wynika, że uprawnienie do otrzymania pieniędzy, które wcześniej przysługiwało faktorantowi, zostaje przeniesione z chwilą zawarcia umowy cesji wierzytelności na faktora. W tym momencie to faktor staje się wierzycielem wierzytelności, którą nabył (faktor od tego momentu znajduje się w takiej sytuacji, w jakiej był faktorant, w momencie, kiedy po jego stronie powstała wierzytelność). Jeśli ta wierzytelność jest związana z działalnością gospodarczą faktora to stanowi przychód z działalności gospodarczej, gdyż jest to kwota należna. Nie można w tej sprawie twierdzić, że faktor jest tylko pośrednikiem, który w każdej chwili musi zwrócić tę wierzytelność. Wierzytelność przysługuje faktorowi i on stał się wierzycielem właśnie z momentem, w którym ją nabył. Okoliczność, że ma on uprawnienie do tego, żeby zawrzeć umowę zwrotnego przeniesienia (cesji) tej wierzytelności z powrotem na faktoranta nie oznacza, że ta wierzytelność nie jest jego wierzytelnością dopóki nie dokonana tej cesji zwrotnej. Te wszystkie okoliczności powodują, że ta kwota jest należna i w świetle art. 12 ust. 3 ustawy CIT faktor musi wykazywać jako przychód całą kwotę.

Zasady ustalania wysokości kosztu uzyskania przychodów z tytułu otrzymanych spłat nabytych wierzytelności, wyrok NSA z 2 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 568/19

Przy uzyskiwaniu przez spółkę częściowych spłat wierzytelności - do przychodów podatkowych spółka powinna zaliczyć kwoty wpłacane przez dłużników w miarę ich uzyskiwania, tj. w dacie ich wpływu na rachunek bankowy spółki. Natomiast wydatek poniesiony na zakup wierzytelności będzie kosztem podatkowym z chwilą spłaty przez dłużnika nabytej przez spółkę wierzytelności lub jej części, zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 4 ustawy CIT (dopiero w tym momencie poniesione wydatki pozostają w związku z uzyskanym przychodem). Jeżeli wierzytelność jest spłacana w częściach, to również wydatki na nabycie wierzytelności powinny zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w takiej części, w jakiej dotyczyły

przychodów uzyskanych przez spółkę z tytułu wpłat danego dłużnika. Dopiero w momencie, w którym wartość spłaconych przez dłużnika kwot wierzytelności (uzyskany przychód podatkowy) będzie wyższa od wydatków poniesionych na nabycie wierzytelności (kosztów uzyskania przychodów) spółka osiągnie z powyższego tytułu dochód do opodatkowania.

W stanie prawnym przed dniem 1 stycznia 2018 r. wierzytelności odpisane jako nieściągalne lub wierzytelności umorzone należało zaliczać do kosztów uzyskania przychodów w kwotach brutto (z podatkiem VAT), wyrok NSA z 2 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 696/19

Wykładnia przepisów art. 23 ust. 1 pkt 20 oraz art. 23 ust. 1 pkt 41 ustawy PIT prowadzi do wniosku, że zarachowanie wierzytelności jako przychodu należnego i uwzględnienie jej, przy spełnieniu warunków umożliwiających zaliczenie danej wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, dokonywane może być w wysokości zawierającej podatek od towarów i usług.

Wykładni art. 6 ust. 1 pkt 10a ustawy CIT należy dokonywać kierując się prowsólnotową wykładnią i zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego, wyrok NSA z 1 grudnia 2021 r., sygn. II FSK 2965/18

Kierując się prowsólnotową wykładnią prawa krajowego i zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego, należało uznać, że w przypadku funduszy inwestycyjnych z państw trzecich, przy ocenie kryteriów ich porównywalności do polskich funduszy inwestycyjnych, trzeba uwzględnić specyfikę systemów prawnych państw ich siedziby, w tym w szczególności różnice w instytucjonalnym ukształtowaniu zasad działalności funduszy inwestycyjnych. Oznacza to, że w zakresie objętym uregulowaniami Dyrektywy UCITS mieści się także działalność funduszy inwestycyjnych, które zdecydowały się na przyjęcie dozwolonego również na gruncie tej dyrektywy modelu ich funkcjonowania, bez wyznaczania spółki zarządzającej. W konsekwencji błędne jest stanowisko organu, że nie został spełniony przez fundusz warunek określony w art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. f ustawy CIT.

Kwestia zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT w przypadku odpłatnego udostępniania samochodów na rzecz innych podmiotów, wyrok WSA w Warszawie z 30 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 565/21

Literalne brzmienie art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT nie pozwala na to, aby z faktu udostępniania innym podmiotom wynajmowanych przez spółkę samochodów wywodzić, że spółka nie ponosi opłaty z tytułu umów najmu, które to opłaty są ograniczone w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ww. regulacji. Nie można również uznać, że wykładnia celowościowa prowadzi do wniosków, że ograniczenie z art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT nie znajdzie w omawianym przypadku zastosowania. Ograniczenie to odnosi się wprost do podmiotów ponoszących opłaty wynikające z umów najmu samochodów osobowych.

W omawianej sprawie podmiotem ponoszącym ww. opłaty jest spółka. Bez znaczenia jest w tym przypadku kwestia, czy samochody są w dalszej kolejności oddawane do odpłatnego używania innym podmiotom.

Skutki podatkowe w PIT związane z odkupieniem przez dom maklerski certyfikatów inwestycyjnych nabytych w drodze darowizny, wyrok NSA z 30 listopada 2021 r., sygn. II FSK 618/19

Przy ustalaniu podstawy opodatkowania wartość odkupienia certyfikatów inwestycyjnych przez fundusz, będąca przychodem z tytułu udziału w funduszu kapitałowym jest równocześnie dochodem do opodatkowania w przypadku, gdy odkupywane certyfikaty zostały nabyte w drodze darowizny i nie był płacony podatek od spadków i darowizn. W takim przypadku nie ma zastosowania art. 22 ust. 1m ustawy PIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Sposób rozliczania na gruncie ustawy CIT „odzysków” z wierzytelności nabytych w ramach pakietu wierzytelności. Sposób i moment rozliczania jako kosztów podatkowych wydatków związanych z dochodzeniem wierzytelności, powstałych po ich nabyciu , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.80.2021.1.MJ	9
Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty netto wynagrodzenia ustalonego w zamian za zaakceptowanie przez kupującego obecnego kształtu umów najmu, zawartych przez sprzedającego z obecnymi najemcami , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.366.2021.4.AR	9
Zasady opodatkowania VAT świadczonych usług cateringowych. Prawo do odliczenia podatku naliczonego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.656.2021.3.ICZ	10
Zasady zaliczenia opłaty wstępnej i części odsetkowej raty leasingowej do kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.538.2021.1.BG	11
Prawo do zastosowania w eksporcie towarów stawki podatku w wysokości 0% na podstawie otrzymanego od firmy kurierskiej dokumentu „Proof of Export” , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.490.2021.2.MAZ	11
Prawo do naprzemiennego oraz równoległego korzystania z ulgi B+R oraz IP BOX , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.418.2021.1.APO	12

Sposób rozliczania na gruncie ustawy CIT „odzysków” z wierzytelności nabytych w ramach pakietu wierzytelności. Sposób i moment rozliczania jako kosztów podatkowych wydatków związanych z dochodzeniem wierzytelności, powstałych po ich nabyciu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.80.2021.1.MJ

1) W odniesieniu do przychodu z tzw. odzysku w części w jakiej zostanie przypisany do wierzytelności wynikających z nabytego pakietu wierzytelności możliwe będzie zastosowanie art. 15ba ustawy CIT. Natomiast w pozostałej części przychodu z tzw. odzysku, przypisanego do wierzytelności dodatkowych naliczonych po dniu nabycia pakietu wierzytelności, zastosowanie powinny mieć ogólne zasady – tj. przychód w tej części powinien zostać zaliczony do przychodów bez możliwości zastosowania art. 15ba ustawy CIT. Powyższe wynika z literalnego brzmienia art. 15ba ustawy CIT, który wskazuje, że należności naliczone po dniu nabycia pakietu wierzytelności nie mogą korzystać z preferencyjnego rozliczenia wskazanego w tym przepisie.

2) Odnosząc się do kwestii dotyczącej wydatków związanych z dochodzeniem nabytych wierzytelności, należy się zgodzić ze spółką, że charakter kosztów tj. koszty sądowe, egzekucyjne, zastępstwa pełnomocników profesjonalnych uzasadnia ich rozpoznanie jako koszty, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Jednocześnie ww. koszty powinny być traktowane jako tzw. pośrednie koszty uzyskania przychodów, potrącane w dacie ich poniesienia tj. w dniu ich ujęcia w księgach rachunkowych. Spółka ponosząc te koszty, nie może przewidzieć/zaplanować skutków swoich działań, bowiem nie wie ile i czy w ogóle odzyska należności z przysługujących jej praw majątkowych wynikających z nabytego pakietu wierzytelności. Charakter ponoszonych w tym przypadku kosztów nie pozwala na ich ocenę jako bezpośrednio związanych z przychodami z wierzytelności. Ich poniesienie umożliwia odzyskanie należności z wierzytelności, jednak nie warunkuje powstania lub nabycia tych wierzytelności, nie wpływa bezpośrednio na wysokość przychodów z wierzytelności. Możliwy do uzyskania przez spółkę przychód z nabytych w ramach pakietu wierzytelności jest dla spółki znany i odpowiada wartości nabytych wierzytelności (w tym wierzytelności powstałych po nabyciu pakietu). Spółka ponosząc koszty sądowe, egzekucyjne, zastępstwa

pełnomocników profesjonalnych zamierza jedynie doprowadzić do uzyskania należnych i znanych jej przychodów z wierzytelności. Charakter takich kosztów należy określić jako pośrednio związany z prowadzoną działalnością gospodarczą/osiąganyymi przychodami, nawet jeśli przedmiotem działalności spółki jest działalność finansowa związana z obrotem wierzytelnościami. Powyższego nie zmienia również to, że część ponoszonych np. opłat sądowych podlega zwrotowi na rzecz spółki.

Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty netto wynagrodzenia ustalonego w zamian za zaakceptowanie przez kupującego obecnego kształtu umów najmu, zawartych przez sprzedającego z obecnymi najemcami, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.366.2021.4.AR

Z opisu sprawy wynika, że w umowie sprzedaży przedmiotu transakcji przewidziano, iż kupujący zachowa się w określony sposób, tj. zaakceptuje obecny kształt umów zawartych przez sprzedającego z obecnymi najemcami nieruchomości w zakresie określonych tzw. zachęt dla najemców (które to zachęty obniżą dochodowość tych umów w okresie, kiedy to właścicielem nieruchomości będzie już kupujący) i wyrazi zgodę na to, by cena przedmiotu transakcji, która została wskazana w liście intencyjnym w zakresie planowanej transakcji, nie uległa obniżeniu z uwagi na ww. zachęty dla najemców (cena nieruchomości w modelach wyceny jest bowiem wypadkową m.in. przewidywanych zdyskontowanych wpływów dochodów z najmu). W zamian za to, sprzedający zapłaci kupującemu wynagrodzenie, odpowiadające wartości ww. zachęt dla najemców, które poczynszy od dnia dokonania transakcji ekonomicznie finansować będzie musiał już kupujący.

Wynagrodzenie, o którym mowa we wniosku powinno zostać uwzględnione jako czynnik wpływający na cenę zbywanej nieruchomości, a tym samym wpływający na wysokość uzyskanych przez wnioskodawcę przychodów, a nie jako dodatkowy element związany z tą sprzedażą, generujący koszt podatkowy. Innymi słowy, koszt związany z przedmiotem sprzedaży, a tym bardziej znany co do wielkości w momencie sprzedaży (strony umowy dopuszczają możliwość dokonania wzajemnego potrącenia wierzytelności) powinien wpływać na cenę sprzedaży, a nie generować dodatkowy koszt podatkowy.

Zasady opodatkowania VAT świadczonych usług cateringowych. Prawo do odliczenia podatku naliczonego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.656.2021.3.ICZ

1) Z uwagi na to, że spółka będzie nabywać usługi cateringowe od restauratora, a następnie będzie sprzedawać te usługi na rzecz osób trzecich – zakładów pracy - klientów, to biorąc pod uwagę treść art. 8 ust. 2a ustawy VAT należy stwierdzić, że spółkę, jako podmiot dokonujący odsprzedaży tych usług, należy traktować jako usługobiorcę, a następnie usługodawcę tej samej usługi. Tym samym, w analizowanej sprawie, na gruncie ustawy VAT wystąpi odpłatne świadczenie usług. W efekcie, sprzedaż usług cateringowych na rzecz klientów - zakładów pracy, nabywanych przez spółkę we własnym imieniu od restauratorów, będzie podlegała opodatkowaniu VAT na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy VAT.

2) W analizowanej sprawie warunki uprawniające do odliczenia podatku naliczonego wynikające z art. 86 ust. 1 ustawy VAT zostaną spełnione, gdyż spółka jest czynnym podatnikiem VAT, a usługi cateringowe są nabywane wyłącznie w związku z czynnościami opodatkowanymi. Jednocześnie nie zajdą okoliczności wyłączające to prawo wskazane w art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, gdyż usługi cateringowe nie stanowią usług gastronomicznych, o których mowa w tym przepisie. W konsekwencji, spółce będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez restauratora, dokumentującej nabycie przez spółkę usług cateringowych (klasyfikowanych pod pozycją 56.21.19.0 Usługi przygotowywania i dostarczania żywności (katering) dla pozostałych odbiorców zewnętrznych).

3) Spółkę i restauratorów będzie łączyć umowa cywilnoprawna, na podstawie której spółka jest zobowiązana do udzielenia dostępu do aplikacji oraz do szkolenia pracowników oraz wsparcie w zakresie IT i marketingu. Natomiast spółce z tytułu podejmowanych czynności przysługuje wynagrodzenie od restauratorów. Wobec powyższego zapewnienie przez spółkę restauratorom odpłatnego dostępu do aplikacji, szkoleń dla pracowników oraz wsparcia IT i marketingowego stanowi świadczenie usług, w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, które będą podlegać opodatkowaniu VAT.

4) Z opisu sprawy wynika, że dostęp do aplikacji, szkolenia pracowników restauratorów

oraz wsparcie techniczne i marketingowe może odbywać się również bezpłatnie. Decyzja o udzieleniu nieodpłatnego dostępu do aplikacji i wsparcia jest każdorazowo podyktowana celami gospodarczymi spółki - np. spółka chcąc pozyskać nowego lub utrzymać dotychczasowego restauratora w ramach współpracy w programie może zaoferować mu dostęp do aplikacji i wsparcie bez odpłatności. Należy bowiem mieć na uwadze, że potencjał spółki do generowania obrotu ze sprzedaży posiłków jest pochodną m.in. liczby restauratorów biorących udział w programie oraz jakości udostępnianej oferty - im więcej restauratorów i lepsza oferta w programie, tym spółka ma większe możliwości do generowania przychodów ze sprzedaży posiłków. Jak wynika z opisu sprawy decyzja o udzieleniu nieodpłatnego dostępu do aplikacji oraz wsparcie techniczne i marketingowe restauratorów będzie każdorazowo podyktowane celami gospodarczymi spółki. Tym samym należy uznać, iż nieodpłatne świadczenie usług polegające na udostępnieniu aplikacji, szkoleniu pracowników, wsparciu technicznym i marketingowym restauratorów odbywa się w związku z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. Tym samym w analizowanej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 8 ust. 2 ustawy VAT.

5) Jak wyjaśniono wyżej nieodpłatne udostępnienie aplikacji restauratorom będzie czynnością nie podlegającą opodatkowaniu. Zatem zakupy towarów i usług dotyczących prowadzenia programu oraz utrzymania i rozwoju aplikacji nie mają bezpośredniego związku z wykonywaniem czynności opodatkowanych. Jednakże, jak wynika z opisu sprawy, decyzja o nieodpłatnym udostępnieniu aplikacji będzie podyktowana celami gospodarczymi spółki, która chcąc pozyskać współpracę z nowym restauratorem zachęca go do poznania aplikacji. Tym samym, zakupy towarów i usług dotyczące prowadzenia programu mają pośredni związek z czynnościami opodatkowanymi dokonywanymi przez spółkę tj. ze sprzedażą usług cateringowych. Wobec powyższego, w odniesieniu do zakupów towarów i usług dotyczących prowadzenia programu oraz utrzymania i rozwoju aplikacji spełniony jest warunek, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT, tj. są one związane bezpośrednio lub pośrednio z wykonywaniem przez spółkę czynności opodatkowanych VAT. Jednocześnie w analizowanej sprawie nie znajdzie zastosowania ograniczenie wynikające z art. 86 ust. 2a ustawy VAT, gdyż spółka nie prowadzi innej działalności niż działalność gospodarcza.

Zasady zaliczenia opłaty wstępnej i części odsetkowej raty leasingowej do kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.538.2021.1.BG

1) Wstępna opłata leasingowa, z uwagi na charakter opłaty samoistnej i bezzwrotnej, nieprzypisanej do poszczególnych rat leasingowych, podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów leasingobiorcy na zasadach przewidzianych dla tzw. kosztów pośrednich, tj. w dacie poniesienia. Wobec powyższego, opłata wstępna powinna być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w momencie poniesienia, bez konieczności proporcjonalnego rozliczania w stosunku do czasu trwania umowy leasingu, z uwzględnieniem limitu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT.

2) Zawarcie umowy leasingu operacyjnego, której przedmiotem jest samochód osobowy skutkuje tym, że spółka do kosztów uzyskania przychodów może zaliczyć tę część opłaty wstępnej i każdej miesięcznej raty (w części dotyczącej spłaty wartości samochodu), która proporcjonalnie do ceny samochodu nie przekracza 150.000 zł. Zatem, jeżeli wartość samochodu będącego przedmiotem leasingu przekracza 150.000 zł, to ww. wydatki nie będą kosztem w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150.000 zł pozostaje do wartości samochodu osobowego, będącego przedmiotem tej umowy. Zatem powyższy limit 150.000 zł ma zastosowanie do tej części opłaty, która stanowi spłatę wartości samochodu osobowego – części kapitałowej raty leasingowej. Limit ten nie będzie więc dotyczył części odsetkowej takiej opłaty, która będzie kosztem w całości bez ograniczenia kwotowego. Nieodliczony podatek VAT od tej części raty odsetkowej w części w jakiej podatnikowi nie przysługuje odliczenie zgodnie z odrębnymi przepisami, stosownie do art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a ustawy CIT stanowi koszt uzyskania przychodów. Zatem część odsetkowa z nieodliczonym naliczonym podatkiem VAT będzie stanowić w całości koszt uzyskania przychodu spółki.

Prawo do zastosowania w eksporcie towarów stawki podatku w wysokości 0% na podstawie otrzymanego od firmy kurierskiej dokumentu „Proof of Export”, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.490.2021.2.MAZ

Dla możliwości rozliczenia dostawy jako eksportu, konieczne jest, aby w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu poza terytorium UE towary znajdowały się na terytorium kraju, a transport, który rozpoczął się na terytorium Polski, miał nieprzerwany charakter. W takiej sytuacji dokumenty dotyczące wywozu towarów poza UE mogą być potwierdzone przez każdy unijny urząd celny. Jak wskazano w opisie sprawy, dokument „Proof of Export”, z którego wynika tożsamość towarów będących przedmiotem dostawy i wywozu poza terytorium UE, pozwala na wykazywanie dokonanej sprzedaży jako eksportu towarów. Dokument „Proof of Export” odwołuje się do konkretnej paczki XX, do której jest przypisana faktura eksportowa. Poza tym dokument „Proof of Export” zawiera nr MRN, nr listu przewozowego XX i datę nadania paczki, nr urzędu celnego wyjścia poza UE (urzędu dokonującego odprawy celnej eksportowej), daty zwolnienia i wyjścia. Poza tym spółka posiada potwierdzenie klienta na fakturze, że towar został odebrany na terytorium Wielkiej Brytanii. Zatem tak opisany we wniosku dokument „Proof of Export”, otrzymany od firmy kurierskiej, uprawnia spółkę do zastosowania stawki VAT w wysokości 0%, właściwej dla eksportu towarów na terytorium Wielkiej Brytanii. Zastrzec przy tym należy, że zastosowanie stawki w wysokości 0% dla eksportu towarów możliwe jest tylko wówczas, gdy spółka spełnia warunek określony w art. 41 ust. 6 ustawy VAT – spółka przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzyma dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium UE (w sprawie objętej niniejszym wnioskiem jest to dokument „Proof of Export”). W przypadku, gdy warunek określony w art. 41 ust. 6 ustawy VAT nie zostanie spełniony, opodatkowanie wywozu towarów poza terytorium UE następuje z uwzględnieniem art. 41 ust. 7-9 ustawy VAT.

Prawo do naprzemiennego oraz równoległego korzystania z ulgi B+R oraz IP BOX, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.418.2021.1.APO

Spółka może w danym roku podatkowym korzystać naprzemiennie z ulgi B+R oraz IP BOX (tj. przez pierwsze 9 miesięcy z ulgi B+R, a następnie z kwalifikowanej preferencji IP BOX

w związku z danym prawem własności intelektualnej) oraz może w tym samym czasie do różnych projektów stosować równoległe ulgę B+R oraz ulgę IP BOX (tj. w tych samych miesiącach kalendarzowych w stosunku do dochodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej do projektu A - ulgę IP BOX, a w stosunku do kosztów związanych z projektem B - ulgę B+R, a tym samym uwzględnić obydwie wskazane ulgi w jednej rocznej deklaracji podatkowej).

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl